

Recensie: Tueurs****

Kinepolis Antwerpen
dinsdag 9 januari 2018

foto © O Brother Distribution

Recensie:

Met Tueurs levert François Troukens een sterke rauwe misdaadfilm af waarbij Kevin Janssens opnieuw mag aantonen wat een sterke acteerprestaties hij wel kan neerzetten. Janssens speelt de rol van Vik in deze prent waarin enkele leden van de Bende van Nijvel, dertig jaar na datum opnieuw toeslaan. Corruptie tot in de hoogste regionen van politiek en gerecht. De poging om het land de destabiliseren! Het zit allemaal in deze qua tempo erg snelle film. Ietwat naïef misschien legt die finaal alle hoop bij de media. De prent handelt ook over het lot in eigen handen nemen zodat gerechtigheid kan geschieden.

De overval op een grootwarenhuis (hier wordt het logo vervangen door een klavertje vier) wat op waargebeurde feiten gebaseerd is, krantenknipsels en zwart wit foto's die het bloedbad van 27 september 1985 tonen, brengen ons al meteen in de harde realiteit van de Bende van Nijvel. De film maakt dan meteen een tijdsprong van dertig jaar wanneer rechter Véronique Pirotte (Natacha Régnier) afgesproken heeft in de parking van een supermarkt. Net wanneer ze er is en zich bij een affiche 'dichtbij is het paradijs' die ons land promoot geparkeerd heeft " cynischer kan het haast niet, zeker wanneer je weet wat er met die rechter niet veel later gebeurt " vindt er een krachtige ontploffing plaats die een gat in een muur slaat waarbij enkele misdadigers kunnen ontsnappen. Wanneer die ervandoor zijn, komt de rechter uit haar wagen, belt ze Lucie Tesla (Lubna Azabal), een onderzoekster, maar komt dan oog in oog te staan met een crimineel die oorlogstuig in de hand heeft. Genadeloos maakt hij haar en alle anderen in de parking af tot het er doodstil is. Een harde maar erg geloofwaardige scène levert Troukens hiermee af.

Vervolgens maakt ie een sprong terug in de tijd van tien dagen waarin we zien dat een dood Bendelid opgegraven wordt in een bos en er munitie gevonden is na een tip. Lucie en Véronique zitten op het onderzoek net als een journalist die info aangeboden krijgt van een tipgever. In ruil voor 100.000 euro kan hij hem de scope van zijn leven bezorgen. Al snel wordt Frank Valken (Olivier Gourmet) die net uit de cel is, verdacht. Tijdens de ontsnappingspoging wordt ie samen met Santo (Tibo Vandenborre) achtervolgd door twee politiewagens die ze van zich weten af te schudden. Maar niet veel later rijden ze in op een hinderlaag op de autostrade. Santo zorgt ervoor dat Valken kan ontsnappen. Die eerste wordt in koelen bloede neergeschoten. Valken komt bij Vik en zijn vriendin aan en vraagt of hij meer weet wat er aan de hand is. Valken neemt afscheid van zijn gezin, zijn dochtertje ligt te slapen, en vertelt aan zijn vriendin dat ie een tijdje zal onderduiken. Maar zover komt het niet want hij wordt meteen opgepakt en de gevangenis in gedraaid.

Wat is er daarvoor gebeurd? Een indrukwekkende overval op een geldtransport dat door een wegblokkade overkop gaat, door de vangrail en onderaan de brug ondersteboven belandt. De gangsters hebben een exacte kopie van zo'n wagen gemaakt, en moeten enkel de gps-tracker van de ene naar de andere overbrengen. Op die manier geraken ze in het hoofddepot van het geldtransportbedrijf, gaan daar aan de haal met de buit en slaan met dynamiet een gat in de muur met de parking van het grootwarenhuis zodat ze kunnen vluchten. Valken beweert bij hoog en laag dat ie niet achter de dodelijke slachtoffers zit die vielen op de parking. Hij is ervan overtuigd dat er met het ballistisch rapport werd geknoeid om hem erin te luizen. Ook een journalist blijft geloven in een complottheorie waarin Tesla op den duur ook iets

ziet. Voormalig minister Bollen (Jean-Louis Sbille) wordt op zijn beurt opgepakt terwijl zijn chauffeur vermoord wordt. Hij wordt opgehangen aan een verwarmingsradiator. Er volgt geen autopsie. Hij wordt meteen gecremeerd wat op zijn zachtst gezegd ook vreemd is.

Alles wijst er ondertussen op dat iets of iemand Valken verkleit heeft en er dus dubbelspel gespeeld wordt. De politie weet hem immers steeds te vinden. Vik zal zorgen voor een ontsnappingsplan uit de gevangenis – ook dat levert een naar Belgische normen zeer indrukwekkende filmscène op – zodat Valken verder op zoek kan naar de daders. Daarbij gijzelt hij Bollen zodat Valken en Vik een vrijgeleide krijgen. Maar Vik schiet de oud-minister (per ongeluk) dood tijdens de vlucht. Geen nood echter want een vluchtauto staat in de tunnel klaar. Maar daar volgt opnieuw een hinderlaag waarbij Vik dodelijk gewond geraakt. Tesla, die zich aan de kant van Valken zet op het moment dat de minister gegijzeld is en Valken weten te ontkomen en weten nu dat Danny Bouvy (Bouli Lanners) achter alles zit. Op een foto van de Bende is ook een identieke tatoeage te zien die commissaris Bouvy heeft. Volgens haar is hij dan ook een bendelid én zit ie achter de terroristische aanslag op de parking die het leven kostte van Véronique en vele anderen. Vraag is of haar overste, procureur Jean Lemoine (Johan Leysen) dat tot dan altijd al geweten had –!

Het minste wat je kan zeggen is dat Tueurs er een snel verteltempo op nahoudt en de ene indrukwekkende actiescène na de andere volgt. De acteerprestaties zijn oerdegelijk en geloofwaardig al vraag je je wel af waarom de gangsters steeds naar een voorspelbaar adres (vrouw en kind, de overste, enz.) trekken wat voor politiediensten/misdadigers wel erg voorspelbaar gedrag is. Om kort te zijn, ze zijn sowieso opspoorbaar in hun handelen. De finale passeert hypersnel zodat je je bij de aftiteling wel even afvraagt wat je nu allemaal gezien hebt, en hoe de puzzel nu precies in elkaar zit. Kortom: Tueurs is een puike Belgische misdaadfilm.

< Bert Hertogs >